

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1095/2017
28.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Милића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К бр.130/16 од 21.02.2017. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.83/17 од 19.05.2017. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К бр.130/16 од 21.02.2017. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.83/17 од 19.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К бр.130/16 од 21.02.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године и шест месеци по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је обавезан да плати у пет једнаких рата почев од правноснажности пресуде и одређено да уколико окривљени не плати наведену новчану казну иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора и обавезан је окривљени да плати суду трошкове поступка у износу од 84.671,00 динар, као и судски паушал у износу од 15.000,00 динара у року од 4 месеца по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.83/17 од 19.05.2017. године делимично је уважена жалба браниоца окривљеног АА па је преиначена пресуда Основног суда у Врбасу К бр.130/16 од 21.02.2017. године, у погледу одлуке о

казни тако што је Виши суд у Сомбору окривљеном АА изрекао условну осуду којом је утврдио казну затвора у тајању од три месеца и одредио да се казна неће извршити уколико окривљени у року провере од једне године не изврши ново кривично дело и истовремено га је осудио на новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је обавезан да плати на 4 једнаке рате почевши од правноснажности пресуде и одређено да уколико окривљени не плати наведену новчану казну иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један затвора, док је у преосталом делу пресуда Основног суда у Врбасу К бр.130/16 од 21.02.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Милић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. и 9. ЗКП, и повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поступак или да побијане пресуде преиначи у ослобађајуће и донесе одлуку да сви трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредби члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП достављени јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА наводи да је пресудом Прекршајног суда у Новом Саду Пр 4-1038/10 од 31.03.2011. године окривљени АА правноснажно је осуђен за прекршај из члана 51. став 2. и 3. и члана 54. и 56. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање и прекршај из члана 99. став 1. и члана 101. Закона о порезу на доходак грађана, а поводом догађаја који је предмет овог кривичног поступка, чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП.

Из допунског налаза и мишљења судског вештака за економско финансијску област Миљке Оторанов од 01.06.2015. године поризилази да се пресуде Прекршајног суда у Новом Саду, Одељење у Врбасу II 28 пословни број Пр 4-1038/10 од 31.03.2011. године и пословни број Пр1 – 1242/11 од 30.09.2011. године не односе на исплату нето зараде за април 2009. године (други део) мај,

јун, јул и август 2009. године а које су исплаћене у периоду од 24.06.2009. године до 24.12.2009. године.

Из изреке пресуде Основног суда у Врбасу К бр.130/16 од 21.02.2017. године, произлази да је окривљени АА оглашен кривим да је извршио кривично дело неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а став 2. у вези става 1. КЗ, које је извршио у временском периоду од 24.06.2009. до 24.12.2009. године, на тај начин што је исплатио запосленим радницима зараде за месеце мај, јун, јул и август 2009. године а није уплатио на прописан уплатни рачун јавних прихода износ од 3.625.574,97 динара који је обрачун на име пореза по одбитку.

Како из налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке Миљке Оторанов јасно произилази да се пресуде Прекршајног суда у Новом Саду, Одељење у Врбасу II 28 пословни број Пр 4-1038/10 од 31.03.2011. године и Пр1-1242/11 од 30.09.2011. године не односе на исплате нето зараде за период у коме је према изреци првостепене пресуде окривљени АА извршио кривично дело за које је оглашен кривим, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног којима се указује да је окривљени правноснажно осуђен у прекршајном поступку за кривично дело за које је осуђен у кривичном поступку, па побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП.

Неосновани се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да се у радњама окривљеног не стичу сви битни елементи кривичног дела за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, и да тиме побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела из члана 229а став 2. у вези става 1. КЗ, за које је оглашен кривим, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује се и на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. и 9. ЗКП, наводима да није решен предмет оптужбе, па је оптужба и прекорачена. Међутим, обзиром да наведене битне повреде одредаба кривичног поступка у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА нису образложене, нити произилазе из садржине захтева, Врховни касациони суд се у оцену истих није упуштао.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**